

11.12.2013

B7-0563/2013 }
B7-0574/2013 }
B7-0576/2013 }
B7-0579/2013 }
B7-0580/2013 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 122 lõikele 5 ja artikli 110 lõikele 4

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

Verts/ALE (B7-0563/2013)

S&D (B7-0574/2013)

PPE (B7-0576/2013)

ALDE (B7-0579/2013)

ECR (B7-0580/2013)

Olukord Sri Lankas

(2013/2982(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Krzysztof Lisek, Cristian Dan Preda, Mariya Gabriel, Philippe Boulland, Jean Roatta, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Roberta Angelilli, Elena Băsescu, Petri Sarvamaa, Eija-Riitta Korhola, Sari Essayah, Michael Gahler, Anne Delvaux, Seán Kelly, Salvador Sedó i Alabart, Bogusław Sonik

fraktsiooni PPE nimel

Véronique De Keyser, Ana Gomes, Richard Howitt,

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Joanna Senyszyn, Pino Arlacchi,

Mitro Repo, Marc Tarabella, Antigoni Papadopoulou, Mojca Kleva Kekuš

fraktsiooni S&D nimel

RC\1013166ET.doc

PE525.622v01-00 }
PE525.633v01-00 }
PE525.635v01-00 }
PE525.638v01-00 }
PE525.639v01-00 } RC1

**Phil Bennion, Marietje Schaake, Sarah Ludford, Ramon Tremosa i Balcells,
Jelko Kacin, Angelika Werthmann, Louis Michel, Kristiina Ojuland,
Robert Rochefort, Izaskun Bilbao Barandica, Marielle de Sarnez,
Hannu Takkula**

fraktsiooni ALDE nimel

Jean Lambert, Nicole Kiil-Nielsen, Raúl Romeva i Rueda,

Barbara Lochbihler, Rui Tavares

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Geoffrey Van Orden, Charles Tannock, Nirj Deva, Adam Bielan

fraktsiooni ECR nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon olukorra kohta Sri Lankas (2013/2982(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 22. oktoobri 2009. aasta¹ ja 12. mai 2011. aasta resolutsiooni² Sri Lanka olukorra kohta,
- võttes arvesse Sri Lanka kogemuste- ja lepituskomisjoni 2011. aasta novembri lõpparuannet,
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste nõukogu 18. märtsi 2013. aasta ja 22. märtsi 2012. resolutsiooni leppimise ja vastutuse edendamise kohta Sri Lankas,
- võttes arvesse ÜRO peasekretäri poolt moodustatud sisemise ekspertide rühma 2012. aasta novembris esitatud aruannet ÜRO poolt Sri Lankas sõja lõppfaasis ja sõjajärgselt võetud meetmete kohta, mis püüab välja selgitada põhjused, miks rahvusvaheline üldsus ei suutnud kaitsta tsiviilisikuid humanitaarõiguse ja inimõiguste alaste õigusaktide ulatusliku rikkumise eest,
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste ülemvoliniku Navi Pillay 31. augusti 2013. aasta avaldust ja tema 25. septembri 2013. aasta aruannet ÜRO inimõiguste nõukogule,
- võttes arvesse Prantsusmaa heategevusorganisatsiooni Action Against Hunger aruannet oma 17 kohaliku töötaja hukkamise kohta Sri Lanka põhjaosas asuvas Mutturi linnas,
- võttes arvesse Euroopa Liidu kohaliku delegatsiooni 5. detsembri 2012. aasta avaldust õigusriigi olukorra kohta Sri Lankas³,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja Catherine Ashton 18. jaanuaril 2013. aastal ELi nimel tehtud avaldust Sri Lanka ülemkohtu endise eesistuja Shirani Bandaranayake tagandamise kohta,
- võttes arvesse viimast Rahvaste Ühenduse valitsusjuhtide kohtumist Colombos ja Ühendkuningriigi peaministri David Cameroni üleskutset väidetavate sõjakuritegude sõltumatuks uurimiseks,
- võttes arvesse konventsioone, milles Sri Lanka on osaline, eelkõige kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti, majanduslike, sotsiaalsete ja kultuuriliste õiguste rahvusvahelist pakti, piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni, rahvusvahelist konventsiooni rassilise diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, genotsiidi vältimise ja selle eest karistamise konventsiooni, lapse õiguste konventsiooni, konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta ning korrupsioonivastast konventsiooni,

¹ ELT C 265 E, 30.9.2010, lk 29.

² ELT C 377 E, 7.12.2012, lk 156.

³ http://eeas.europa.eu/delegations/sri_lanka/documents/press_corner/20121205_en.pdf.

RC\1013166ET.doc

PE525.622v01-00 }

PE525.633v01-00 }

PE525.635v01-00 }

PE525.638v01-00 }

PE525.639v01-00 } RC1

- võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5 ja artikli 110 lõiget 4,
- A. arvestades, et 2009. aasta mais lõppes Sri Lanka valitsuse ja separatistlike Tamil Eelami Vabadusvõitluse Tiigrite (LTTE) vahel riigi põhjaosas aastakümneid väldanud konflikt viimaste kaotuse ja allaandmise ning nende juhi surmaga;
- B. arvestades, et konflikti viimastel kuudel sai tsiviilpiirkondades ägedas võitluses surma ja vigastada hinnanguliselt kümneid tuhandeid inimesi ning umbes 6000 inimest jäi kadunuks;
- C. arvestades, et 23. mail 2009 allkirjastasid ÜRO peasekretär Ban Ki-moon ja Sri Lanka president Mahinda Rajapaksa ühisavalduse, milles Sri Lanka valitsus nõustus võtma meetmeid, millega tagatakse vastutusele võtmine väidetavate sõjakuritegude ja inimsusvastaste kuritegude eest, mis pandi toime 26 aastat väldanud sisekonflikti lõppfaasis;
- D. arvestades, et 15. mail 2010 nimetas president Rajapaksa kogemuste- ja lepituskomisjoni (LLRC); arvestades, et nende isikute suur arv, kes soovivad väidetavalt omal algatusel kogemuste- ja lepituskomisjonis rääkida, näitab tugevat soovi ja vajadust konflikti käsitleva riikliku dialoogi järele;
- E. arvestades, et ÜRO ekspertiderühma 26. aprilli 2011. aasta aruandes leiti, et on olemas usaldusväärsed aruanded selle kohta, et nii valitsusväed kui ka LTTE sooritasid sõjakuritegusid kuudel, mis eelnesid maile 2009, kui valitsusväed kuulutasid välja võidu separatistide üle;
- F. arvestades, et aruandes esitatud väidete tõsidus ja jätkuv rahvusvaheline kampaania sündmuste täpseks hindamiseks, sealhulgas viimase Rahvaste Ühenduse tippkohtumise piires, rõhutavad vajadust selle küsimuse lahendamise järgi enne püsiva leppimise saavutamist Sri Lankas;
- G. arvestades, et Sri Lankas on vastavalt LLRC aruandes tehtud peamisele soovitusel alanud kogu riiki hõlmav loendus, et selgitada otseselt välja tsiviilisikute hukkamise ja vigastuste ulatus ja asjaolud, samuti konflikti käigus aset leidnud vara hävitamine;
- H. arvestades, et 2013. aasta augustis loodi presidendi uurimiskomisjon, kelle ülesandeks on uurida Põhja- ja Idaprovintsis aastatel 1990–2009 aset leidnud kadumisi ja esitada nende kohta aruanne;
- I. arvestades, et 25. septembril 2013 kutsus Navi Pillay Sri Lanka valitsust üles kasutama 2014. aasta märtsini jäänud aega, kui ta esitab ÜRO inimõiguste nõukogu koosolekul riigi kohta aruande, selleks et osaleda konkreetsete tulemustega usaldusväärses riiklikus protsessis, mis hõlmab kuriteo toimepanejatele süüdistuse esitamist, sest vastasel juhul on rahvusvahelisel üldsusel kohustus kehtestada oma uurimismehhanismid;
- J. arvestades, et sisemine ekspertiderühm, kes käsitles ÜRO toimimist Sri Lankas sõja lõppfaasis, jõudis järeldusele, et ÜRO institutsioonide suutmatuse seista nende inimeste õiguste eest, kelle aitamiseks oli neil volitus, põhjustas ÜRO üldise suutmatuse täita oma institutsioonilise mandaadi raames kaitsmise kohustust;

1. väljendab heakskiitu rahu taastamisele Sri Lankas, mis on kogu elanikkonnale suureks kergenduseks, ning tunnustab jõupingutusi, mida Sri Lanka valitsus on teinud rahvusvahelise üldsuse abiga taristu taastamiseks ja suurema osa riigi 400 000 riigisisest ümberasustatud isikust tagasiasustamiseks;
2. võtab teadmiseks edusammud, mis on tehtud ÜRO aastatuhande arengueesmärkide saavutamisel, kolmekeelsuse poliitika (singali, tamili ja inglise keele õpetamine avalikele teenistujatele) ning hiljuti otsustatud kogu riiki hõlmava loenduse, et saada täpne ülevaade kõigist kodusõja ajal tekitatud inim- ja varalistest kahjustest;
3. tunneb heameelt esimeste Põhja provintsi provintsinõukogu valimiste üle, mis toimusid 21. septembril 2013 ja mille võitis ülekaaluka häälteenamusega Tamili Rahvusliku Liidu (TNA) erakond;
4. loodab, et rahust saadav kasu osutub tulutoovaks, edendades jätkuvalt riigi arengukava ja andes riigi kodanikele ja järjest suuremale arvule välismaistele külalistele võimaluse kasutada täielikult selle riigi pakutavat looduslikku ja kultuurilist potentsiaali; rõhutab, et pikaajaline stabiilsus nõuab kohaliku elanikkonna täielikul osalemisel põhinevat tegelikku leppimist;
5. võtab murega teadmiseks, et valitsuse relvajõudude viibimine endises konfliktipiirkondades on problemaatiline, põhjustades inimõiguste rikkumisi, sealhulgas maade haaramine, mille tagajärjeks on rohkem kui tuhat lahendust ootavat kohtuasja, millesse on kaasatud oma vara kaotanud maaomanikud, ja murettekitavad arvud naiste vastu suunatud seksuaalvägivalla ja nende muul viisil kuritarvitamise juhtude kohta, pidades silmas kümnete tuhandete sõjaleskede erilist kaitsetust;
6. kiidab heaks riikliku tegevuskava LLRC soovitude rakendamiseks ning kutsub valitsust üles tugevdama oma jõupingutusi soovitude täielikuks rakendamiseks, et viia läbi kohtuväliseid hukkamisi ja sunniviisilisi kadumisi puudutavate ulatuslike väidete usaldusväärne uurimine, jätkata Sri Lanka põhjaosa demilitariseerimist, viia lõpule erapooletud maadega seotud vaidluste lahendamise mehhanismid, taashinnata kinnipidamispoliitikat, tugevdada varem sõltumatuid tsiviilinstiitutsioone, näiteks politseijõude, kohtuvõimu ja inimõiguste komisjoni, ning saavutada pikaajaline poliitiline lahendus võimu hajutamiseks provintssidesse; kutsub presidendi uurimiskomisjoni üles uurima mitte ainult Põhja- ja Idaprovintssides, vaid kogu riigis aset leidnud kadumisi;
7. väljendab sügavat muret seoses jätkuvate aruannetega hirmutamiste ja inimõiguste rikkumiste (mida viivad läbi ka julgeolekujõud), kohtuväliseid hukkamiste, piinamise ja sõna-, ühinemis- ja rahumeelse kogunemise vabaduse rikkumiste kohta, millega kaasnevad inimõiguste kaitsjate, kodanikuühiskonna liikmete ja ajakirjanike suhtes võetavad surveabinõud, kohtuvõimu sõltumatuse ja õigusriigi põhimõtte ohustamine ning diskrimineerimine usutunnistuse või veendumuste alusel; kutsub Sri Lanka valitsust üles võtma vajalikke meetmeid;
8. tunneb heameelt administratsiooni hiljutiste sammude üle uurimaks Prantsusmaa heategevusorganisatsiooni Action for Hunger 17 kohaliku abitöötaja väidetavad tapmist valitsusjõudude poolt Sri Lanka põhjaosas asuvas Mutturi linnas koos viie nooruki tapmisega

RC\1013166ET.doc

PE525.622v01-00 }

PE525.633v01-00 }

PE525.635v01-00 }

PE525.638v01-00 }

PE525.639v01-00 } RC1

Trincomalee linnas 2006. aastal; nõuab tungivalt, et ametivõimud teeksid kõik endast sõltuva, et tuua massimõrvade toimepanijad kohtu ette;

9. nõuab tungivalt, et Sri Lanka valitsus reageeriks üleskutsetele vastutuse võtmiseks sõja ajal aset leidnud väidetavate rahvusvaheliste inimõiguste ja humanitaarõiguse rikkumiste eest, algatades 2014. aasta märtsiks väidetavate rikkumiste sõltumatu ja usaldusväärse uurimise, ning on seisukohal, et vastasel juhul peaks rahvusvahelise uurimise algatama ÜRO;
10. ergutab Sri Lanka valitsust koostama tulemusliku tunnistajakaitse alast õigusakti, et selliste kuritegude tunnistajad saaksid piisavalt kaitset;
11. kiidab heaks Sri Lanka sõjaväe ja selliste rahvusvaheliste VVOde nagu Halo Trust demineerimistegevuse ja tunnustab ELi eraldatud märkimisväärseid vahendeid ja Ühendkuningriigi poolt lubatud täiendavaid vahendeid; nõuab tungivalt, et Sri Lanka valitsus ja relvajõud jätkaksid koos ELi ja selle liikmesriikidega vajalike vahendite eraldamist maamiinide eemaldamiseks, mis on olukorra taastamisele ja majanduse elavdamisele suureks takistusteks; nõuab veel kord, et Sri Lanka ühineks Ottawa miinide keelustamise lepinguga;
12. märgib murega, et terrorismi olukorda ja suundumusi ELis käsitleva hiljutise Europoli aruande kohaselt on minevikus valimatuid terrorirünnakuid läbi viinud LTTE endiselt rahvusvaheliselt aktiivne;
13. palub ÜRO-l ja selle liikmesriikidel analüüsida hoolikalt rahvusvahelise üldsuse läbikukkumisi Sri Lankas ja võtta piisavad meetmed selle tagamiseks, et ÜRO suudaks tulevikus sarnaste sündmustega silmitsi seistes vastata oma kaitse- ja humanitaarkohustuste täitmisel palju kõrgematele nõuetele;
14. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa välisteenistusele, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, ELi inimõiguste eriesindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, ÜRO inimõiguste nõukogule ning Sri Lanka valitsusele ja parlamendile.